

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Pro quibus facienda est eleemosyna. ca. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

pauperum vsus quantum debes non contulisse. Iudicium enim illi sine misericordia fiet, qui non fecerit misericordiam. Superest vt videamus, pro quibus facienda erit eleemosyna, vt postea paulo plenius quam dictum est, eleemosynarum quæstum commodaq; consideremus.

Pro quibus facienda est eleemosyna.

Cap. XV.

Iob: 1.

1. Reg. 7.

Nnm. 33

Act. 9.

PRQ filijs offerebat holocausta Iob, dicens, ne forte peccauerint in cordibus suis. Exemplo nobis est, vt pro ijs qui grauius lapsi sunt, non solum precemur, sed etiam eleemosynas offeramus. Offerenda erit eleemosyna & pro illis, qui in aliquo vitæ discrimine constituti erunt vt liberentur, & postquam liberati fuerint, vt pro beneficio a domino collato gratia referatur, qui illud quod pauperi impenditur, fatetur impensum sibi, Samuele sacerdote holocausta offerente Israelitæ parua manu ingentes Palæstinorum copias fuderunt. Territi enim hostes tonitru & fragore de cælo misso terga verterunt. Non est autem acceptior domino holocausti oblatio quam eleemosynarum pia largitio, ipso dicente. Misericordiam volo & non sacrificiū, alias vero iſdem Hebræi cum duce Phinee superassent Madianitas, domino per Moysen iubente, prædæ totius quinquagesimam soluerunt sacerdoti ac Leuitis, & quia nemo ex eis desideratus fuit illo prælio, aurū domino consecrarunt, cuius benignitate & a periculo seruati fuerant, & victoria donati. Qui ergo in proximos misericordes extiterint, in hostem victores erunt, & deo protegente terræ marisque discrimina tuti pertransibunt, Pro ægrotantiū quoq; sanitate, ac pro delictis mortuorum eleemosynarum liberalitas utilis habetur. Quod si Tabitam Petrus & Drusianā Iohannes de morte ad vitam reuocarunt, pauperum precibus permoti, quorum inoptam illæ sua ope sustentauerant, quanto facilius creditu est, eos de aegritudine ad sanitatem esse reuocandos si eis expedierit, qui eadem beneficentia in egenos vsi fuerint. Aut si non sanabuntur, meliorem

mercedem relatuos a domino quam ipsam corporum sanitatem. Porro pro defunctis eleemosynas facere, ex consuetudine religionis Christianæ est. In veteri autē instrumēto hoc ipsum astruitur ex autoritate Iudæ Machabæi principis ac viri multa in deū pietate insignis. Ille enim collatione facta, duodecim milia drachmarum argenti misisse Hierosolymam dicitur pro delictis eorū qui in prælio ceciderant offerenda. Et sancta (inquit) ac salubris est cogitatio pro defunctis orare, vt a peccatis soluantur. Nunc quanta vis atq; potestas eleemosynæ sit memoremus, non nostra præsumptione vsi, sed autoritate instructi diuina, ne quis aliter sententiū cauillationi locus sit. Quis enim fidelium tam temerarius est, vt scripturarum sententiam audeat impugnare?

¶ De eleemosynæ utilitate Cap. xvi.

LEgimus in prouerbis diuina humanaque sapientia insigniti Salomonis: Minus absconditū extinguet iras, & donum in sinu indignationem maximam. Reprimitur igitur dei vindicta in peccatores, quæ tanties misericordia exercetur in pauperes. In libris itidē diuinis audimus Raphaelē angelum Tobie dicentem, Bona est oratio cum ieiunio & eleemosyna, magis quā thesauros auri concedere, quoniam eleemosyna a morte liberat, & ipsa est quæ purgat peccata, & facit inuenire vitam æternam. Times ne si dederis, ipse egeas? Sed dare eleemosynam magis prodest quam thesauros recōdere, Times mori? sed eleemosyna a morte liberat. Times damnari? sed eleemosyna peccata purgat, & vitam lucratur æternā. Tot terribiliū reꝝ metu hominem extimit eleemosyna, & ad summam prouehit beatitudinē, tu tamen auarus cumulandis non distribuendis opibus inhias, veluti de promisso dubius, de pollicitatione incertus, cū multis alijs in locis veritatis ipse sermo eadem asseueret & astruat. Iam primū hominis in egenos bñfici rem non minui, sed augeri, Salomon testatur in prouerbis, dicens, Fœnerat domino qui miseretur pauperis. Fœnus est autē pecuniæ commodatæ fœtus, quod

Prou. 21.

Tobi. 12.

Prou. 19.